

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

Pověst o Bivojovi

Kdysi dávno vládl v Čechách moudrý
a spravedlivý vojvoda Krok. Krok
bydlel v Budči, ale bohové mu
poradili, aby se přestěhoval. Nechal si
proto postavit na vysoké skále nad
Vltavou dřevěnou tvrz a pojmenoval ji
Vyšehrad. Sem se přestěhoval.

Krok měl tři dcery - nejstarší Kazi se
vyznala v bylinkách a v koření a uměla léčit lidi, prostřední Teta byla velmi
zbožná a uměla naslouchat radám bohů, nejmladší Libuše byla moudrá, krásná a
uměla věštit budoucnost.

Stalo se například, že kněžna Libuše vyšla na skalnatý útes vysoko nad řekou
Vltavou, podívala se do dále a prorokovala: „V dálce vidím město veliké, jehož
sláva hvězd se bude dotýkat.“ Na tom místě byl později opravdu vybudován
hrad a město pod ním dostalo jméno Praha.

Kazi bydlela na Kazíně, Teta na Tetíně a Libuše si nechala postavit Libušín.

Libuše se po Krově smrti stala kněžnou a přestěhovala se na Vyšehrad.

Sestry se měly velmi rády a často se navštěvovaly. Jednoho dne se opět sešly na
Vyšehradě. Procházely se po zahradě a Libuše si povzdechla: „Mám já to
trápení!“ „Copak tě trápí, milá sestřičko? Stalo se něco?“ chtěla vědět Kazi.

„Celý kraj sužuje obrovský kanec. Ten kanec už způsobil hodně škody – ryje na
polích, ničí sedlákům úrodu, boří ohrady pro dobytek a napadá i pocestné!

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

Všichni z něj mají veliký strach a lidé se bojí chodit do lesa,“ stěžovala si Libuše sestrám.

Sotva to Libuše dořekla, ozval se z nádvoří křik. „Paní, pojd’te se rychle podívat!“ přispěchal k nim podkoní. Sestry spěchaly na nádvoří. Tam uviděly statného muže s obrovským živým kancem na zádech. Muž kance zvedl nad hlavu, udeřil jím vši silou o zem a tím ho zabil.

„Jsem Bivoj, syn Sudivoje, a nesu tu škodnou. Holýma rukama jsem ho chytil v lese. Už škodit nebude.“

„Na počest tvé síly a odvahy uspořádáme dnes večer na Vyšehradě hostinu, na kterou jsi srdečně zván,“ rozhodla kněžna Libuše. Bivoj rád

souhlasil. Kněžny Libuše si vážil a její sestra Kazi se mu velmi líbila.

Druhý den ráno se Bivoj chystal na cestu domů. Kazi byla tou dobou už také připravená k odjezdu na svůj hrad Kazín. Bivoj jí nabídl, že ji kus cesty doprovodí. Dojel s ní ale až na Kazín a tam s ní zůstal. Požádal ji o ruku a brzy se slavila velká svatba.

PEROKRESBA: Michaela Smejkalová 4.G

FOTO: Sára, Anička, 1.B

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

The legend of Bivoj

Once upon a time a wise and fair man called Krok used to rule the Bohemian country. Gods gave him advice to leave his castle in Budec and move to a rock above the Vltava river, where his people built a wooden fort called Vysehrad.

Krok had three daughters. The oldest one, Kazi, was very good at recognizing herbs and spices and she was able to heal people, the middle one, Teta, was very religious and she was able to listen to advice from gods, the youngest one, Libuse, was wise, kind and beautiful, and she was a prophet. Kazi lived in the castle Kazin, Teta on the castle Tetin and they built a castle Libusin for Libuse.

It happened once that Libuse climbed a rock above the Vltava river, looked into the distance and predicted: “I can see a big city, it’s glory will touch the stars.” And really, a castle was built there on that spot and the city around was called Prague.

When Krok died, Libuse moved to Vysehrad and started to rule after him.

One day a wild evil boar moved into the surrounding forest and was a great harm to the people. “The boar has already made a lot of damage, it grouts the fields, destroys the harvest and it even attacks people! It has killed many animals and a few people. People are scared to go to the forest,” Libuse complained to her sister Kazi, who came to see her.

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

Suddenly, excited screams from the nearby court could be heard. “Madam, come and look, quickly!” an equerry hurried to them. Both sisters ran to the court. A well-built young man was standing firmly on his feet, carrying the boar on his back. He came forward Libuse and Kazi and killed the boar by tossing it down with an unseen strength.

“I am Bivoj, the son of Sudivoj and I am bringing you the predator. It will not harm anymore.”

“To honour your strenght and bravery we will organize a feast at Vysehrad tonight, you are very welcome. “ Bivoj agreed. He honoured Libuse and liked her sister Kazi a lot.

The next day Bivoj was about to leave for home. Kazi was ready to depart to her castle Kazin too. Bivoj offered to accompany her for a while, but at the end he went all the way to her castle with her. He proposed to her and there was a big wedding soon after.

PEN DRAWING: Michaela Smejkalová, 4.G

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

Die Sage über Bivoj

Vor langer Zeit herrschte in Böhmen ein weiser und gerechter Mann namens Krok. Er lebte in seiner Burg in Budeč, aber die Götter sagten ihm, dass er umziehen soll. Daraufhin ließ er sich auf einem hohen Felsen, der über dem Fluss Moldau ragte, eine hölzerne Festung bauen. Diese

Festung nannte er Vyšehrad. Hierher zog er um.

Krok hatte drei Töchter. Die älteste hieß Kazi. Sie kannte sich in Heilkräutern und Gewürzen aus. Daher konnte sie kranke Menschen heilen. Die mittlere Tochter, die Teta hieß, war sehr fromm. Sie konnte mit den Göttern Kontakt aufnehmen und sprach mit ihnen. So gaben ihr die Götter auch immer wieder gute Ratschläge. Die jüngste Tochter hieß Libuše. Sie war nicht nur sehr schlau, sondern auch hübsch und sie konnte die Zukunft vorhersagen.

Zum Beispiel ging Libuše einmal auf einen hohen Felsen, von dem sie über den Fluss Moldau in die Ferne schauen konnte. Von dort konnte sie einen Blick in die Zukunft werfen und etwas sehen, das niemand anderer sehen konnte. Sie sagte, „In der Ferne sehe ich eine große Stadt, deren Ruhm bis zu den Sternen steigen wird“. Und wirklich – dort, wohin sie zeigte, entstand eine Burg und eine Stadt, die später den Namen Prag bekam.

Alle drei Töchter wohnten auf einer anderen Burg, so wohnte Kazi auf einer Burg namens Kazín, Teta auf einer Burg namens Tetín und Libuše auf einer Burg namens Libušín.

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

Nach Kroks Tod wurde seine Tochter Libuše Fürstin und daher zog sie nach Vyšehrad, also in die Festung ihres Vaters um.

Die Schwestern mochten sich sehr und besuchten sich oft. Eines Tages trafen sie sich wieder auf der Festung. Sie machten gemeinsam einen Spaziergang im Garten. Libuše seufzte: „Ich mache mir große Sorgen“. „Was ist den passiert, Schwesterchen?“, fragte sie Kazi. „In den Wäldern rund um die Festung ist ein böses Wildschwein aufgetaucht und lebt nun dort. Es richtet viel Schaden an, denn das Wildschwein wühlt in der Erde der Felder, sodass die Ernte vernichtet wird. Auch macht es die Zäune um die Gärten kaputt und greift sogar Wanderer an! Jetzt fürchten sich die Menschen, in den Wald zu gehen“. So beschwerte sich Libuše über das Wildschwein bei ihren Schwestern Kazi und Teta.

Plötzlich hörten sie aus dem nahen Vorhof aufgeregte Stimmen. „Herrinnen, kommen Sie schnell her!“, rief ihnen der Stallmeister zu und eilte ihnen entgegen. Die Schwestern liefen schnell auf den Vorhof. Dort sahen sie einen jungen, hübschen und großen Mann. Er trug auf seinem Rücken ein großes Wildschwein, das noch lebendig war! Er hielt es an den Ohren und trug es Rücken an Rücken, so dass man den Bauch des Wildschweines sehen konnte. Dann hob der Mann mit voller Kraft das Wildschwein über seinen Kopf und schleuderte es auf den Boden. Das Wildschwein fiel zu Boden und blieb dort tot liegen. Der Mann aber sagte, „Mein Name ist Bivoj, ich bin der Sohn von Sudivoj. Ich bringe euch das Wildschwein, das so viel Schaden gemacht hat. Ich verspreche euch, von nun an wird nichts mehr passieren“.

Libuše war darüber sehr froh und freute sich. „Ich veranstalte heute Abend zu deiner Ehre auf Vyšehrad ein großes Fest, auf dem du uns allen erzählen kannst, wie du das gefährliche Tier gefangen hast“. Damit wollte Libuše die gute Tat des Mannes feiern. Bivoj stimmte gern zu. Er schätzte Libuše, doch ganz besonders gefiel ihm deren Schwester Kazi.

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

Am nächsten Morgen machte sich Bivoj für seinen Heimweg fertig. Auch Kazi war bereit, auf ihre Burg Kazín zurückzukehren. Da bot Bivoj ihr an, sie ein Stück des Weges zu begleiten. Aber die Beiden verstanden sich auf ihrem gemeinsamen Weg so gut, dass sie sich dann doch nicht mehr trennen wollten. Bivoj ritt mit Kazi direkt zu ihrer Burg Kazín und blieb für immer dort. Denn er machte ihr einen Heiratsantrag und schon bald feierte man eine große Hochzeit auf der Burg Kazin.

FEDERZEICHEN: Michaela Smejkalová, 4.G

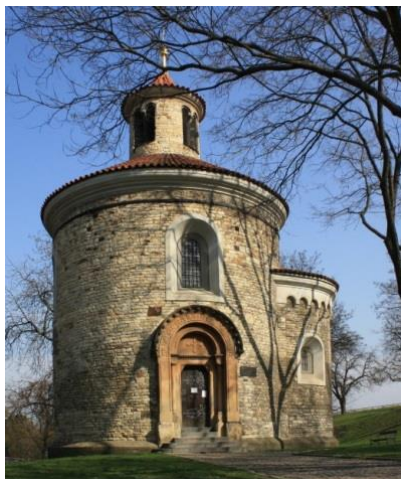

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

VYŠEHRAD

(zpracovala Katka, 3.B)

Vyšehrad je gotické a barokní historické hradiště a pevnost na skále nad pravým břehem řeky Vltavy v Praze, přibližně 3 kilometry jihovýchodně od Pražského hradu.

Vyšehrad vznikl jako knížecí hradiště ve druhé polovině 10. století. Koncem 11. století tady sídlil první český král Vratislav II. Ten tady založil kostel svatého Petra a Pavla. V této době byly také zbudovány bazilika sv. Vavřince a dodnes stojící rotunda svatého Martina (viz foto), což je nejstarší románská rotunda v Praze. Roku 1883 bylo při kostele sv. Petra a Pavla založeno pohřebiště zasloužilých českých osobností se Slavínem.

K Vyšehradu se pojí řada pověstí z počátků českých dějin, např. o Krokovi a jeho dcerách, o Bivojovi, o Přemyslu Oráčovi a o Horymírovi.

Podle pověsti založil Vyšehrad bájný kníže Krok, když hledal bezpečnější sídlo, než jaké bylo jeho hradiště v Budči, 17 km severozápadně od Prahy.

Po Krokově smrti se ujala vlády jeho dcera Libuše. Muži ale nechtěli, aby jim vládla žena, a tak se Libuše provdala – za muže, ke kterému dovedl poselstvo její kůň. Tím mužem byl Přemysl ze Stadic, malé vesnice poblíž Ústí nad Labem. Podle toho, že zrovna oral pole, se mu říká Oráč. Přemysl založil dynastii, která v Čechách vládla až do roku 1306.

Rytíř Horymír z Neumětel byl na Vyšehradě vězněn za knížete Křesomysla. Jeho posledním přáním před smrtí bylo, aby se směl projet na svém věrném koni Šemíkovi. Šemík přeskočil i s Horymírem hradby a skočil rovnou do Vltavy. Horymír se zachránil, ale Šemík na následky skoku uhynul. Dodnes je pochován v Neumětelích, vesnici ležící 50 km jihozápadně od Prahy.

Rotunda sv. Martina: Michal KLAJBAN

Pomník Přemysla Oráče na Královském poli u Stadic: Jiří KOSÍK

Pomník Horymírova koně Šemíka v Neumětelích: Ondřej ŽVÁČEK

*Pověst o Bivojovi – zpracovaly Anna, Eliška, Hanka, Míša
a Sára, 1B*

VYSEHRAD

Vysehrad is a Gothic and Baroque historical settlement and fort on the rock above the right bank of river Vltava in Prague, about three kilometers southeast from Prague Castle.

Vysehrad was established as a monarch settlement in the second half of the 10th century. By the end of the 11th century the first Czech king Vratislav II. lived there. By that time, the Church of St. Peter and Paul was constituted and the Basilica of St. Vavřinec and rotunda of St. Martin (photo) were built too. Rotunda of St. Martin still exists and it is the oldest Romanesque rotunda in Prague. In 1883 there was a burial ground for important Czech personages with Slavín founded beside the Church of St. Peter and Paul.

Vyšehrad is connected with a number of old legends from the period of the beginning of Czech history, f. e. about Krok and his daughters, Bivoj, Přemysl Oráč or Horymír.

According to the legend, Vyšehrad was established by Krok, when he was looking for a safer place than his settlement in Budeč.

After his death, his daughter Libuše took control. The men did not want to be ruled by a woman, and so Libuše got married. Her horse led her delegation to the man called Přemysl from Stadice, which is a small village near Ústí nad Labem. According to the fact, that he was just plowing the field when the delegation found him, he was called Oráč - Plowman. Přemysl founded a dynasty that ruled the Czech Republic till 1306.

The knight Horymír of Neumetely was jailed in Vysehrad during the reign of the monarch Křesomysl. After being sentenced to death, his last wish was to be allowed to ride on his faithful horse Šemík. Šemík jumped with Horymír over the walls straight into the river. Horymír survived, but his horse Šemík died due to the jump. The horse is still buried in Neumetely.

Rotunda of St. Martin: Michal KLAJBAN

Monument of Premysl Ploughman by Stadice: Jiří KOSÍK

Monument of Semik in Neumětely: Ondřej ŽVÁČEK

